

ת"ד 136/02/17 - מדינת ישראל נגד רומן כצנלסון - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 136-02-17 מדינת ישראל נ' כצנלסון
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלונית גוחשטיין

המאשימה

נגד

רומן כצנלסון - בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אחריות לגרם תאונת דרכים בנסיבות של אי ציות לתמרור 302 המורה זכות קדימה בצומת, נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש, כמפורט בכתב האישום.

נטען כי ביום 24/11/16 סמוך לשעה 12:00 נהג הנאשם על אופנוע בהרצליה ברח' העוגן ממערב למזרח והתקרב לצומת עם רחוב אלטנווילנד. בכיוון נסיעת הנאשם מימין מוצב תמרור 302 המורה: "**עצור ותן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה**". אותה עת משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם בצומת נסע אופנוע נהוג בידי ניר גביזון. הנאשם נהג בקלות ראש, נכנס לצומת, לא ציית לתמרור כאמור וחסם את דרכו של האופנוע המעורב ופגע בו.

תוצאות התאונה מתבטאות בחבלה של ממש להדס גביזון רוכבת האופנוע לאחר שנגרם לה שבר ללא תזוזה, בפיקת הברך ברגל ימין (הוגשה תעודת רפואית).

מטעם המאשימה העידו רוכב האופנוע המעורב, מר גביזון, רעייתו שרכבה מאחוריו וכן הוגשה הודעת הנאשם.

עוד הוגש מסמך בכתב ידו של העד גביזון, שנרשם לדבריו על ידו במקום מיד לאחר התאונה, אשר בו פרטי כלי הרכב, פרטי האירוע וכן הצהרה של הנאשם לפיה הוא מודה כי התאונה התרחשה כאשר הוא עצמו לא ציית לתמרור עצור ותן זכות קדימה ויצא לאמצע הכביש, לא הבחין באופנוע המעורב ופגע בו בעת שהוא נכנס לצומת באמצע הכביש. (הוגש וסומן ת/3).

עוד בת/3 מופיע ציור/סקיצה של התאונה ובתחתיתו חתימת הנאשם שמודה שאלו הפרטים המדויקים של התאונה.

בבית המשפט העידו עדי התביעה - מר ניר גביזון ואשתו הדס וסיפרו את נסיבות התאונה. שני העדים נחקרו בחקירה נגדית ע"י הנאשם.

העד גביזון הקריא בבית המשפט הודעות שקיבל מהנאשם ב"וואטספ" בהם הנאשם לוקח אחריות לתאונה ואומר שאין לו כסף לשלם את הנזקים. (פרוטוקול עמוד 7 שורה 9 עד 11).

הנאשם העיד בבית המשפט. על פי גרסתו בכיוון נסיעתו מוצב תמרור עצור. הנאשם עצר והמשיך לנסוע, ונכנס לצומת כאשר לא ראה את האופנוע המעורב. לשיטתו יש לו אחריות לתאונה, אבל הוא סבור כי אחריותו לתאונה אינה בלעדית או מלאה וכי המעורב אחראי במידה רבה גם הוא לתאונה.

במסגרת פרשת הגנה אמר הנאשם בבית המשפט: **"... שאני לא אשם בכל התאונה. יש לי את החלק שלי שהתגלשתי טיפה החוצה יותר מידי. יש להם גם את החלק שלהם שהם נסעו בצד ימין. אני גם לא יודע לאן הם נסעו. אולי רצו לנסוע לים. לא יודע. אם אתה נוסע רגיל ופונה שמאלה או בנתיב הימני".** (עמוד 9 שורה 27 עד 29).

בסיכומיו טען הנאשם: **"אני אומר שיש לי את החלק שלי. אני לא אומר שאני לא אשם עד הסוף. יש את החלק שלהם. אני לא אשם יחידי בתאונה. גם ניר אשם בתאונה כמו שאמרתי קודם".**

לאחר ששמעתי את עדויות המעורבים אל מול עדות הנאשם, אני מקבל את גרסתם של המעורבים לגבי נסיבות התרחשות התאונה, כפי שמתואר בעובדות כתב האישום.

הנאשם בעצמו מודה כי בכיוון נסיעתו קיים תמרור עצור. על פי העדויות נגדו וגם על פי דבריו, נראה כי הנאשם לא הבחין באופנוע המעורב שנמצא אותו זמן בצומת לפניו, נכנס לצומת בלי לציית לתמרור שבכיוון נסיעתו בלי לתת למעורב זכות קדימה, ובכך הוא אחראי לתאונה.

אני רואה במסמך ת/3 משום ראיה חזקה כנגד הנאשם. הנאשם הודה בחתימתו על המסמך ת/3 ובכך שהמסמך נערך באופן ובצורה כפי שתיאר עורכו מר ניר גביזון. הנאשם ניסה לשכנע בבית המשפט כי חתם על המסמך משום שפחד או נלחץ או לחילופין רצה לסיים עם הפרשה כל עוד סבר שמדובר בתשלום כסף בלבד.

לא למותר לציין כי על פי עדויות מר גביזון, כולל תרשומות הודעות "וואטספ" שהציג בבית המשפט, וכן על פי דברי הנאשם עצמו, בסופו של דבר הנאשם לא שילם את הנזק מאחר ולדבריו אין לו כסף.

נוכח האמור, התרשמתי כי כפירתו של הנאשם נבעה ככל הנראה בשל עובדה אחרונה זו ואף ניהל את התיק בבית המשפט בשל כך.

סיכומו של דבר אני מוצא כי הוכח בפני בראיות טובות, מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

אני מקבל את גרסת המעורבים, עדי התביעה, וכן המסמך ת/3 והאמור בו וכן רואה בדברי הנאשם בחקירה נגדית ובסיכומיו בבית המשפט משום הודיה הלכה למעשה בעובדות המבססות את אחריותו לתאונה.

נוכח האמור אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים